

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puzkarski

w sprawie **L. Z.**

skazanego za czyn z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 lipca 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie wobec L. Z. wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1725/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 25 maja 2022 r., sygn. akt II K 11/22.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2022 r., sygn. akt V Ka 1725/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 25 maja 2022 r., sygn. akt II K 11/22, skazujący L. Z. za występki z art. 178a § 4 k.k., obrońca skazanego, powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania, do czasu rozpoznania kasacji, wyroku Sądu Rejonowego w Wejherowie. Wskazał na duże prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, jako że „już sama lektura karty karnej i zatarcia uprzedniego skazania z art. 178a § 1 k.k., które nie zostało prawidłowo zweryfikowane przez Sądy obu instancji ma niebagatelne znaczenie dla

rozstrzygnięcia w tym zakresie, albowiem wprost wpływa na kwalifikację czynu, a co za tym idzie brak obligatoryjnego orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów, oraz co tu dużo mówiąc na inne reperkusje karne”. Nawiązał też do zbagatelizowanych przez Sąd odwoławczy okoliczności towarzyszących badaniu stanu trzeźwości skazanego, które zdaniem obrońcy podają w wątpliwość ustalenia w tym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek, odczytany jako postulujący raczej wstrzymanie wykonania wyroku zaskarżonego kasacją, skoro przedmiotem wniosku strony opartego na art. 532 § 1 k.p.k. powinien być wyrok sądu odwoławczego w zakresie, w jakim w związku z jego wydaniem uprawomocnił się wyrok sądu pierwszej instancji (zob. D. Świecki /red./, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2023, teza 5 do art. 532), zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie wyrażał pogląd, że wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją powinno nastąpić w przypadku, gdy wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że uwzględnienie skargi jest w znacznym stopniu prawdopodobne, a wykonywanie prawomocnego orzeczenia może prowadzić do pokrzywdzenia skazanego, powodując dla niego poważną i nieodwracalną dolegliwość (zob. np. postanowienia: z dnia 31 lipca 2019 r., IV KK 259/19; z dnia 19 października 2020 r., III KK 328/20; z dnia 16 lutego 2021 r., III KK 424/20).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, że wydaje się nie być pozbawiony racji zwłaszcza zarzut kasacji wskazujący na nienależyte zbadanie przez orzekające w sprawie sądy kwestii zatarcia wcześniejszych skazań L. Z., co mogło istotnie rzutować na treść wyroku, tak w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, jak i wymierzonej kary oraz środka karnego.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia co do kasacji, na obecnym etapie postępowania należy zatem uznać, że prawdopodobieństwo wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasatoryjnego jest znaczne.

Mając powyższe na uwadze, jak też uznając za słuszne, by skazany nie odbył wymierzonej mu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności przed rozpoznaniem kasacji, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[K.K.]

[a]